

Газета виходить з 1936 р.

www.btsau.edu.ua

№ 1-2
(№ 2042-2043)
січень-лютий
2022 р.

УНІВЕРСИТЕТ

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Традиції

Фундаментальність

Надійність

Сталість

Інновації

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЖІНОК І ДІВЧАТ У НАУЦІ

Споконвіку жінка була і залишається берегинею домашнього вогнища, втіленням неземної вроди та ніжності. Жіноцтво сформувало до цього образу ще одну унікальну особливість – вміння впроваджувати інновації та вражати великими відкриттями не лише вітчизняну, а й міжнародну наукову спільноту!

В Міжнародний день жінок і дівчат у науці я від щирого серця вітаю своїх колег та однодумців. Щоденна праця науковця сповнена викликами та нагальними питаннями, які потребують виваженості та раціональності. Я бажаю кожній з вас не втрачати сталих орієнтирів та наполегливості як у вирішенні цих питань, так і на професійній ниві.

Завжди впевнено крокуйте до реалізації бажаних цілей, адже за сумлінної праці можливо підкорити будь-яку наукову вершину. Міцного здоров'я, добра і благополуччя вам та вашим родинам!

З повагою, ректор Олена ШУСТ

ОСВІТА КИЇВЩИНИ – ТЕРИТОРІЯ УСПІХУ

У межах робочої поїздки до закладів фахової передвищої та вищої освіти Білоцерківського району Міністр освіти і науки С.М. Шкарлет відвідав Білоцерківський національний аграрний університет.

Під час заходу відбулася зустріч Сергія Миколайовича з ректором, професором О.А. Шуст, проректорами, деканами, членами Вченої ради та студентським активом університету. На зустрічі були присутні заступник Міністра освіти і науки В.Б. Рогова, міський голова Г.А. Дикий, голова Білоцерківської районної державної адміністрації Л.В. Мерзлюк, секретар Білоцерківської міської ради Д.В. Киришун.

Першочергово Олена Анатоліївна презентувала Білоцерківський НАУ, який є потужним освітньо-науковим центром Київщини, наголосивши на досягненнях у міжнародній діяльності та розвитку студентського самоврядування.

У своєму виступі С.М. Шкарлет високо оцінив наявний освітньо-науковий потенціал колективу університету, здобутки в інтернаціоналізації освітнього процесу, зокрема, успішну міжнародну акредитацію факультету ветеринарної медицини, яка відбулася наприкінці 2021 року.

Міністр надав вичерпні та обґрунтовані відповіді на питання студентів і співробітників університету, висловивши свою підтримку законопроектам, які спрямовані на збільшення ролі та повноважень студентського самоврядування.

Наш кор.

#UАразом

Згідно з Указом Президента України В.О. Зеленського 16 лютого оголошено ДНЕМ ЄДНАННЯ.

Також Голова держави доручив створити інформаційну платформу «UАразом» для забезпечення щоденного інформування населення щодо стану ситуації з безпекою та діяльності державних органів з питань гарантування безпеки громадян.

В ДЕНЬ ЄДНАННЯ університетська родина підняла Державний Прапор як вияв незалежності, незламності та єдності українського народу!

Благополуччя наших родин, посмішка на вустах та цілісність великої нації – найпотужніша сила, яка допоможе вистояти перед усіма випробуваннями!

НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Нещодавно відбулася визначна подія для нашого університету: укладення двостороннього Меморандуму про співпрацю між Державною агенцією меліорації та риборного господарства України та Білоцерківським національним аграрним університетом. Документ засвідчує зміцнення взаємовідносин обох сторін, спрямованих на розвиток освітньої та наукової діяльності.

Ректор Олена Анатоліївна Шуст окреслила важливість цієї події у векторі практичної підготовки студентів, яка є необхідною умовою для формування кваліфікованих спеціалістів галузі.

Голова агенції Артем Ігорович Ріпенко висловив свої переконання у досягненні спільних стратегічних цілей через об'єднання потенціалу обох сторін.

Наш кор.

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ЖІНОК І ДІВЧАТ У НАУЦІ

Жінки-науковці Білоцерківського НАУ поділилися своїми баченнями та переконаннями, які допомагають їм у реалізації поставлених цілей та примноженні фахових здобутків. Досвід успішних жінок може стати потужним мотиватором для молодих науковців, які наразі знаходяться на роздоріжжі, у пошуку наукових орієнтирів:

Наука – це не просто поняття, це “нескінченна історія”, яку кожен творить за своїми поглядами та переконаннями. У Вашому житті якого сенсу набула ця історія? З яких прагнень та цілей вона розпочиналася?

Сьогодні, в епоху інновацій та новітніх технологій, кожен з нас чудово усвідомлює, що роль науки в сучасному світі важко переоцінити. Саме науковий прогрес крок за кроком робить життя людства кращим, комфортнішим та насиченішим. Наука стає значущою складовою тієї реальності, яка нас оточує і в якій ми вчимося жити та працювати! Саме завдяки їй ми є інформатизованим суспільством. Для мене наука завжди була та залишається формою духовної діяльності людини, яка спрямована на взрощення нових ідей та удосконалення набутих знань. З самого початку цієї історії я мала прагнення – віднайти себе в науковому просторі та впевнено рухатися за цим напрямом. Реалізувавши цю мету, я почала ставити перед собою фахові цілі та чітко усвідомлювати до яких звершень вони мене приведуть.

З нагоди свята я зичу вам, науковцям нашої країни, плідної та творчої праці, вагомих досягнень. Нехай кожен з нас робить свою роботу якісно, відповідально та з любов'ю, отримуючи від неї максимум задоволення.

О.А. Шуст, ректор університету

Які стратегічні поради Ви можете дати сучасному вченому, що допоможе активно впроваджувати свої наукові напрацювання в нашій країні?

Жодною із проголошених мною тез я не відкрию Америки, адже говоритиму про речі цілком логічні. Обов'язкова умова для впровадження свого наукового

добробку – публікаційна активність. Це не обов'язково фахові наукові видання. Часто-густо про науковця і його напрям дізнаються із навчальної та науково-популярної літератури. З власного досвіду зазначу, що найбільше цитувань маю на свої підручники і монографії.

Не менш важливо якомога більше презентувати себе і свої здобутки на різних наукових форумах. На них зазвичай збираються однодумці, люди, які спроможні оцінити значущість ваших напрацювань і дати їм «нове дихання».

Інша стратегічна порада – формування власної наукової школи. Тоді наукові ідеї поширюються за принципом ланцюгової реакції, набувають нової якості і мають шанси на імплементацію. Маю на увазі не лише класичну наукову школу, яку створює поважний професор. Молодий науковець, долучаючи до своїх досліджень студентів, готуючи разом з ними наукові публікації, консультуючи виконання курсової чи кваліфікаційної роботи, також є творцем своєї наукової школи. Отже, важливо стати вчителем, людиною, яка зацікавить та надихне інших поширювати свої ідеї.

І, безумовно, важливо постійно відстежувати нову інформацію, що з'являється за напрямом власних досліджень, як кажуть «тримати руку на пульсі». Це сприяє створенню інноваційного, цікавого, відтак затребуваного наукового продукту.

Т.М. Димань, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності

Нині проводиться активне впровадження євроінтегрованих ідей у різних сферах діяльності. На Вашу думку, для дієвої інтеграції в європейське наукове співтовариство якими фаховими якостями має володіти науковець або ж які якості має сформувати на цьому шляху?

На мою думку, кожен науковець – це особистість із притаманними лише йому цінностями і прагненнями, а щодо його

фахових якостей, то тут нічого нового не придумаєш. Беззаперечними мають бути, насамперед, добросесність, високий рівень обізнаності з досліджуваною проблемою, активна комунікація з міжнародними колегами та спільне проведення наукових досліджень, вивчення світового досвіду. При цьому найголовніше, як сказав наш видатний філософ Григорій Сковорода, кожна людина має займатись тією справою, до якої вона має потяг і схильність.

Т.В. Сокольська, зав. кафедри публічного управління, адміністрування та міжнародної економіки

“Вигорання” – це явище можна зустріти у будь-якій професії: коли бажання працювати та рухатися вперед не співпадає з реальним ресурсом людини. Чи маєте Ви особисті дієві методи, які допомагають не використовувати свій ресурс до НУЛЯ.

Ми увійшли в ту фазу життя, коли час плине дуже швидко, і як модно говорити: «Світ уже не буде таким, як раніше». Так, не буде. А ми є зараз, у цьому місці, у цій ситуації, з цими думками, мріями, перспективами та переживаннями. Наше життя стало таким багатограним, метушливим, перспективним... І як не втратити свій запал та енергію у цій гонитві за сучасними трендами, коли ти мама, дружина, науковець, викладач. Мій рецепт простий – тримаю все під контролем, але не заціклююсь. Спілкування з рідними та друзями, життєві історії, кумедні випадки, улюблена робота, самоіронія – все це дає енергію. Енергію рухатися далі. А якщо настає період, коли думки гнітять, кажу собі: «Це досвід, а він коштує дорого».

Повністю уникнути стресу та перенавантаження неможливо, головне – якнайшвидше відновити сили, адже наш ресурсний стан впливає не лише на ефективність роботи, але й на життя загалом.

І.О. Ластовська, головний науковий співробітник

З огляду тривалості роботи в закладі вищої освіти, який вимагає поєднання освітньої та наукової діяльності, хотілося б поділитися окремими своїми міркуваннями щодо формування академічної кар'єри та гнучкого пристосування до сучасних вимог. Ні в якому разі не претендую на повноту узагальнень, їх певної суб'єктивності, але переконана їх розуміння та урахування у діяльності університету є необхідним. Якщо відповісти відверто про те, що спонукало мене до підготовки цієї статті, то це була розмова з моєю колегою із кафедри та факультету. Можливо вона вже й забула, але це так. Йшлося про тематику не пов'язану із наукою чи освітою, і у підсумку, нині моя колега, а у минулому учениця, сказала: «Ольго Миронівно, вперше чую розмову не пов'язану з наукою та освітою, мені дуже дивно». Нічого не сказано поганого, але це мене змусило подумати про своє життя, яке складається із певних видів щоденної роботи. А останні роки повністю були пов'язані щоденно із науковою та освітньою діяльністю. Як результат – постав ряд запитань, на які я давала відповіді. Із окремими хотілося поділитися із академічною спільнотою нашого університету, не переслідуючи при цьому ніяких особистісних цілей, а залучити до дискусії своїх, оскільки відповіді могли стати основою для розробки дієвих управлінських рішень в напрямі підвищення результативності наукової та освітньої діяльності.

Перше питання – навіщо ми приходимо в університет, науку, освіту? І дійшла до думки, що серед всього іншого це спосіб поширювати свої цінності, власне бачення світу, критерії важливості, справедливості. Беззаперечно, що домінувати буде у цьому аспекті заняття областю науки, яка для тебе представляє інтерес, а також залишити після себе учнів, послідовників.

Не знаю, в якій мірі кожний із моїх вчителів усвідомлював, що робить для становлення наших особистостей, але часто згадую своїх вчителів – і шкільних, і університетських. І хотілося б сказати, що дуже часто сказані ними слова або перевірені та обгрунтовані досвідом фрази із лекцій засіли в голові і часто знаходяться мною в моменти прийняття рішень або ностальгії. І ось вже нині колишні студенти говорять, як сказане мною у період навчання впливало на їхні дії.

Наші цінності, суспільні погляди, громадянські позиції, деталі комунікації є такою не нав'язливою формою виховання, оскільки останнє є частиною освіти. Специфікою нашої діяльності є те, що ми свою аудиторію щорічно знаходимо в аудиторіях, та маємо шанси вплину на її формування. Не можна усвідомити, чим наше слово стає для молодої людини, але кожен день ми висловлюємо те, що потенційно і десятиліттями буде актуальним на шляху сьогодишніх студентів.

Американський дослідник Д. Гребер в книзі «Bullshit Jobs» заявляє, що сьогодні велика кількість людей займається маячною (bullshit в оригіналі), яка не приносить користі ні суспільству, ні самому працівнику, а ні іншим людям. На мою думку, нам, викладачам, в цьому сенсі з роботою пощастило, вона є соціально важливою. Мені здається, що це дозволяє пояснити, чому вона недостатньо оплачується, оскільки за свою роботу ми одержуємо нематеріальні блага у вигляді соціального схвалення та самореалізації.

Очевидно, освіта це реально важлива складова суспільства. Якщо ми сьогодні

РЕАЛІЇ АКАДЕМІЧНОГО ШЛЯХУ

Тернистий шлях науковця, за плечима якого колосальний досвід та вже своя сформована фахова філософія. З нагоди свята проректор з наукової та інноваційної діяльності, професор, доктор економічних наук О.М. ВАРЧЕНКО відкрила своє бачення на реалії сучасного наукового середовища та зазирнула у минуле, згадавши про своїх вчителів та їх настанови на початку професійного шляху!

розкриємо талант студента, завтра поруч з нами буде самодостатній член суспільства. Якщо сьогодні багато людей проти вакцинації, отже на попередніх етапах освіта дала збій і наукова картина світу не склалася. Освіта, на мою думку, є важливим соціальним ліфтом, це не тільки середовище, але й знання, а також інструмент формування культури. Економіка, фінанси, менеджмент також залежать від культури, а культуру ми формуюмо прямо в школі, університеті, навіть якщо це Zoom.

Вважаю, що часто також і в моїх колегах трапляються моменти, коли у періоди сумнівів, у дні непростих роздумів про своє місце в системі освіти, науки, моральних та інших ресурсів, на неї витрачених, замислювався: а чи не покинути це все? Але, мені здається, що нам не залишається нічого іншого, як сіяти розумне, добре, сучасне, якщо завтра ми хочемо мати суспільство більш здорове, фізично і морально, культурне, багате, справедливе. З роками у нас формується якась не зрозуміла висока відповідальність за тих кого і чому не навчили. Напевно, це є ті чинники, які залишають нас працювати в університеті та формувати різного роду цінності.

Також мені хотілося б поділитися своїми роздумами про те, чому вважаю академічну професію однією із найбільш цікавих, яка не дозволяє загрузнути в рутині, що завжди дає нове джерело натхнення. Однак переконана, що вона підходить далеко не кожному. Доказом цього є те, що ми є свідками частих випадків розчарувань наших колег, які після багатьох років в університеті стали шукати новий шлях, і деякі його врешті-решт знайшли, але вже за межами університету.

Вважаю, що одним із важливих чинників нашої діяльності в університеті є всі можливості проєктувати та втілювати те, що нам найбільше подобається. Це стосується нового авторського курсу, і нової написаної статті, будь-якої нової ідеї, яка може покращити освітній, дослідницький,

проєктний процеси. Зворотньою стороною широкого вибору майже завжди є неможливість спрогнозувати кінцевий результат. Дійсно, невизначеність університетського середовища наближається до максимального значення, і навіть досвід не завжди може вирішити це завдання. Просто необхідно розуміти, що значна частина того, що ми пишемо в статтях, заявках на гранти, про що розповідаємо студентам, виявиться незатребуваним, і ми ніколи не дізнаємося причину цього. Більш того, зворотний зв'язок, який ми отримуємо, досить часто має високий градус: або захоплені похвали студентів та колег, або дуже жорстка критика з того ж боку. Думаю, нам до цього доводиться звикати, припинити реагувати болісно і не зупинятися.

Не можу залишити без уваги наступну перевагу, ми майже ніколи не відволікаємося від роботи, постійно навчаємося. Пізнання нового є вбудованим у середовище університету, а нам просто потрібно не робити супротив та із максимальною гнучкістю та відкритістю сприймати все інноваційне, що є у нашій професії. Але перед нами постає важливе питання та необхідність вибору: ми повинні або спеціалізуватися та ставати експертами в певній вузькій області, або, навпаки, паралельно займатися численними проєктами, змінюючи свою діяльність, постійно перебувати у пошуку рівноваги між обмеженими ресурсами та одержанням реальних результатів. Спостерігаючи за нашими колегами, значна частина із них обирає другий варіант. Але, саме другий варіант кар'єри зумовлює високий ризик недосягнення результатів та того рівня фаховості, який вимагає час та власне ми самі. З іншого боку, велика кількість різноманітних проєктів і ті напрями, до яких ми маємо інтерес, дає основу розвитку, не дозволяє упустити жодної можливості, знайомить нас із новими людьми, а головне – дозволяє зберегти свою цінність для університету, навіть за умови різкої зміни середовища навколо нас.

Переконана, що кожному із нас хотілося б, щоб створилися привабливіші умови для формування академічної кар'єри. Очевидно, у розвиненіших академічних системах цінності та розуміння ролі викладача і дослідника формуються на рівні після університетської освіти. Докторські програми провідних університетів світу є достатньо селективними, а аспіранти, які навчаються на них, одержують доступ до реальних прикладів успішної академічної кар'єри, і головне, вони можуть спостерігати причини цього успіху. Думаю, що присутність знань про академічну професію є критично важливими для молодих викладачів.

Наступною причиною є те, що у той час, коли ми обирали навчання в аспірантурі, здебільшого, такі можливості мали найкращі студенти, які одержували пропозицію залишитися працювати в аспірантурі. Більшості із нас було не зручно визнати, ми чогось не знаємо та не вміємо. А шлях розвитку до настання «академічної зрілості» є тривалим і не дуже простим. Дуже просто знайти інші причини відсутності академічних результатів: немає часу, відсутня мотивація, інтерес до наукових досліджень, які відірвані від реальної практики та не мають цінності. У реальних умовах, прийнявши рішення будувати академічну кар'єру, молодий викладач повинен бути готовим до вкладення достатньо тривалих і значних інвестицій зусиль, часу і грошей. Він повинен усвідомити, що після навчання в університеті він знаходиться на половині шляху до того, щоб отримати обраний ним академічний фах. За ним слідє вибір дослідницького напрямку, набуття знань про те, як ці дослідження проводити та публікувати, як результат – одержання наукового ступеня кандидата наук, а на сьогодні, доктора філософії PhD. Зазначу, що вимоги до якості наукових досліджень на сьогодні зростають дуже стрімко, що навіть на цьому процесі навчання найчастіше не закінчується. А саме тому, академічна професія вимагає неперервного навчання, гнучкого входження у міжнародні дослідницькі проєкти, здатності бути готовим просувати свої результати на напрямі досліджень на академічному ринку. І напевне, у перелічених напрямках доцільно формувати в університеті відповідні знання та навички, особливо у середовищі аспірантів та докторантів, що дозволить максимально реалізувати можливості та посилити переваги академічного фаху.

І напевне, третя важлива особливість академічної професії, яку б я не назвала перевагою, оскільки більшість із нас не прагне до публічності. Але саме публічність особисто для мене стала одним із самих складних викликів упродовж всієї моєї кар'єри в університеті. Зазвичай публічність в університеті обмежена і не несе в собі якихось неприємних наслідків, як у інших професіях. Все, що ти говориш, про що пишеш, і навіть, як ти живеш, формують твій образ, репутацію. З плином часу саме вони дозволяють нам бути прочитаними, почутими, успішними. І якщо все складається добре, ми розуміємо, що вибрали правильний шлях, і одержуємо від діяльності в університеті задоволення та самореалізацію. Однак, іноді навіть незначні помилки та прорахунки, яким ми не приділяємо належної уваги, можуть стати перепонами на академічному шляху. На моєму шляху вони траплялися, і я впевнена – будуть і надалі. Але я бажаю всім і, звичайно, собі ніколи не розчаруватися у своїй цікавій, захоплюючій та такій непередбачуваній професії!

ПАРТНЕРИ З ЦЕНТРАЛЬНОЇ АЗІЇ

Навесні цього року ректор О.А. Шуст у складі делегації освітян та науковців на чолі з Міністром освіти і науки С.М. Шкарлетом, перебувала з робочим візитом в Республіці Таджикистан. У ході візиту були укладені угоди про співробітництво Білоцерківського НАУ з міжнародними партнерами. Нещодавно, впродовж січня, на основі Меморандуму про співпрацю та спільні наукові дослідження між БНАУ та Таджикицьким аграрним університетом ім. Шириншоха Шогемур професор Н.С. Гриневич взяла участь у Міжнародному науково-практичному проєкті з відтворення і збереження ендемічного виду – Амудар'їнської форелі (*Salmo oxianus*) у ріках Сорво, Кафарніган і Амудар'я. За ініціативи Міністерства сільського господарства Республіки Таджикистан до проєкту були залучені фахівці з України, Узбекистану, Казахстану, Таджикистану, Німеччини та Польщі.

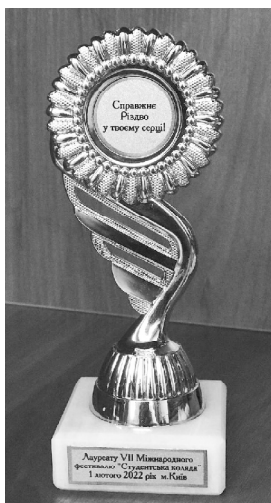
ВІТАЄМО!

ДО НОВИХ ТВОРЧИХ ВЕРШИН І ПЕРЕМОГ!

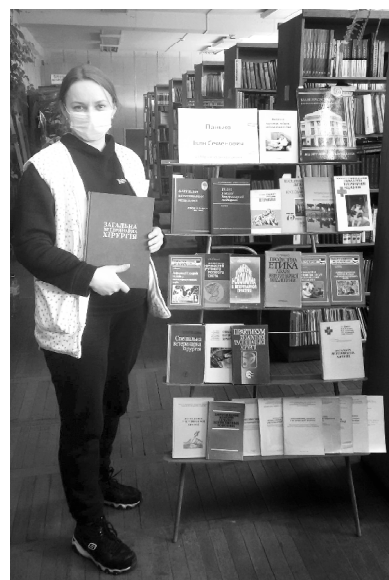
Наші студенти вражають не лише своїми здобутками у навчанні, але й творчими талантами! Вони є прикладом, як варто розподіляти свій час та ресурс, щоб успішно поєднувати різні сфери діяльності!

Нещодавно вокальний ансамбль Білоцерківського національного аграрного університету став лауреатом VII Міжнародного фестивалю імені Любомира Гузара "Студентська коляда-2022".

Від щирого серця вітаємо керівника Наталію Володимирівну Булей та колектив з визначною подією на творчому шляху. Ви сприяєте примноженню національних цінностей, поширенню духовно-культурних надбань, які є невід'ємною частиною української культури.

Виставка до 90-річчя професора кафедри хірургії І.С. Панька (1932–2008 рр.)

В цьому році колектив факультету ветеринарної медицини Білоцерківського НАУ відзначає 90-річчя від Дня народження доктора ветеринарних наук, професора кафедри хірургії І.С. Панька.

За життя Іван Семенович опублікував близько 180 наукових праць, зокрема 25 підручників і навчально-виробничих посібників, більше 40 методичних рекомендацій, спрямованих на покращення навчального процесу. Вони і сьогодні користуються величезним попитом серед студентів, викладачів, науковців і фахівців.

І.С. Панько започаткував курс клінічної фармакології (1971 р.), вступ у спеціальність (1974 р.), а в 1992 році – курс професійної етики лікаря ветеринарної медицини. В 1998 році для даного курсу Іван Семенович видав підручник "Професійна етика лікаря ветеринарної медицини". Це був перший у країнах СНД підручник з професійної етики лікаря ветеринарної медицини, перевиданий в Україні (2006 р.). Він і нині слугує основою професійної етичної підготовки лікаря ветеринарної медицини як в нашій країні, так і за її межами.

В читальній залі галузевого відділу наукової бібліотеки ФВМ було оформлено книжкову виставку «Видатний науковець, педагог, Людина великої душі» до ювілейної дати І.С. Панька. На ній представлений науково-освітній доробок знаного науковця і вчителя, а також книги, у яких можна ознайомитись із його біографією.

Виставку вже відвідали студенти та співробітники факультету, які ознайомилися з навчальною та професійною літературою за авторства та співавторства І.С. Панька.

Всі бажаючі також можуть відвідати виставку і ознайомитись з авторським доробком ювіляра.

Н.А. Бачинська, директор наукової бібліотеки

*Кохання – ніжне, сокровенне та неземне почуття,
яке поєднує люблячі половинки по всьому світу!*

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Як святкують у різних країнах?

День усіх закоханих має романтичний характер, проте подарунки та традиції його святкування у різних країнах різняться:

-у Франції найкращим подарунком у цей день вважають ювелірні прикраси і коштовності, а в Данії – засушені білі квіти;

-в Італії свято називається солодким днем, тому італійці дарують один одному солодощі та торти, прикрашені голубами та сердечками;

-у Фінляндії 14 лютого відзначають Днем друга, тому жителі країни вітають зі святом не тільки своїх коханих, але й кращих друзів;

-в Англії прийнято дарувати подарунки та романтичні послання не тільки коханим людям, але й домашнім улюбленим – собакам, кішкам і навіть коням.

Окрім різного формату святкування, про цей день відомі й інші **ЦІКАВІ ФАКТИ**:

-14 лютого співпадає з низкою інших свят та знаменних дат. У цей день святкують Міжнародний день дарування книг і День комп'ютерника. Також це День заснування відеохостингу YouTube. В Німеччині святкують День душевного здоров'я;

-в американському штаті Небраска є місто Валентин. Багато хто вважає, що місто назвали з нагоди першого потяга, який прибув сюди саме 14 лютого. Насправді ж місто має назву Едварда Кімбл Валентайна, політика-республіканця Небраски;

-символом Дня закоханих є червоні троянди. За легендою, богиня кохання Афродіта, поспішаючи до коханого, стала на кущ білих троянд, поранила ногу і її божественна кров пофарбувала їх в червоний колір. З того часу червоні троянди є символом кохання та пристрасті. За приблизними підрахунками, щороку у переддень свята у світі продається близько 50 мільйонів троянд;

-у День Святого Валентина у 2009 році у столиці Мексики був побитий рекорд за кількістю пар, які одночасно цілувалися. У заході взяли участь майже 40 тисяч закоханих.

Бажаємо кожному не просто кохати, а з трепетом, немов дорогоцінний скарб, пронести це почуття крізь роки.

ВАСИЛЬ ЛЯСОТА

ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД

Зустрілись очі у дорозі,
Коли ішов в далеку-далечинь...
Згадав на рідному порозі
Про їх блакитну майоринь

У снах приходите ранкових
Та все співаєте пісні,
Купаюсь у мріях веселкових
Щиро всміхаюся весні
ДЕ?

Ті очі, що ранки голубі
І Сонця промінчик впадає
Цю радість не втримаю в собі
І погляд, що ніжно обвиває...

Життя зовсім не струменіє,
І не плекається гармонія душі,
Архітектронно серце мліє,
Біль роїться в кантуші

Айсберг мук давно чаклує,
Душа немов прибудна птаха
Жіночі очі! Це так милує
Щасливим буду - я не невдаха!

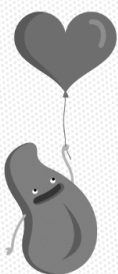
ДЕ? ДЕ? ОСЬ!

Ті очі, що вогонь запалили,
Підняли до небесних висот
Кохання на вік воскресили
Тож сяй же велична з чеснот!

Вдень і вночі кохана чекає
Бо українська жіноча краса
Що вражає, чаклує й плекає
Торжествує! Повік не згаса

ЛЮБИТИ

Україну
сина
доньку
маму
батька
подорожі
читати
борщ
сало

КОХАТИ

Наталю
Павла
дружину
чоловіка
хлопця
дівчину
наречену
нареченого

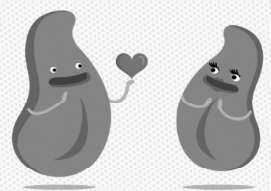
Усмішка

лагідна, м'яка,
ніжна, привітна

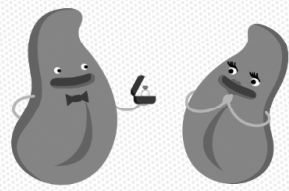

Посмішка

глузлива, іронічна,
скептична, уїдлива

Я нарешті наважився освідчитися.
Р. С. «Признатися в коханні
(любіві)» – калька.

Я попросив її руки.
Р. С. «Зробив пропозицію» – калька.

Адреса редакції: Соборна пл. 8/1, м. Біла Церква,
Київська обл. 09117
E-mail: redakciaviddil@ukr.net
Електронна версія газети на сайті університету
<http://www.btsau.edu.ua>

Газета "Університет"
Відповідальна за випуск О.Г. Олешко
Редактор І.О. Масльон
Технічний редактор Л.В. Косякова
Коректори: О.О. Грушко, І.М. Вергелес

За достовірність інформації відповідальність
несе автор. Редакція залишає за собою право
редагувати та скорочувати текст.
Комп'ютерна верстка. Свідоцтво Серія КІ № 1249-пр.
Підписано до друку 18.02.2022 р. Тираж 1000